

אתחלתא היא חלק א' / יצחק דדון.

הספר אתחלתא היא מאת ר' יצחק דדון הי"ו, עוסק ביחסם של גדולי ספרד ואשכנז לציונות ולהקמת המדינה.

בספר "אתחלתא היא" מביא הרב דדון ציטוטים ומקורות שונים מראשונים ואחרונים וספרדים ואשכנזים כאחד, אשר יחסם החיובי לארץ ישראל ולבנייתה והקמת מדינת ישראל עולה מבין הכתובים.

להלן כתבה על הספר "אתחלתא היא" מעיתון הצופה:

בסופו של דבר, הכמות מדברת בעד עצמה ומצהירה בקול ברור וצלול: רוב גדולי ישראל, ספרדים ואשכנזים כאחד, ראו בברכה את כינונה של המדינה. על ספר חדש המציג עמדות אלו, מאת הרב יצחק דדון

עיינו נא בטובכם, מכובדי הקוראים, בשש הפסקאות שלהלן, ושאלו את עצמכם: מי, לדעתכם, כתב כל אחת מהן?
א. "נודה לה" על שזיכנו ברוב רחמי וחסדיו לראות את הניצנים הראשונים של קבוץ גלויות עם הקמתה של מדינת ישראל.
מאת ה' היתה זאת להראות לנו כי הגיעה שעת רצון המחייבת אותנו לבוא לעזרת ה' בגבורים, כדי שארצנו ומדינתנו תבנה ותתכונן על טהרת הקודש".
ב. "ברצוני להדגיש תחילה כי מדינת ישראל ועצמאות שלטון עם ישראל בארצנו הקדושה, הינם בעלי חשיבות היסטורית ודתית ממדרגה ראשונה. לאחר כאלפיים שנות גלות לעמנו הנדכה והנרדף בארצות הנכר, זכינו לשוב לארצנו הקדושה תחת שלטון עצמאי במדינת ישראל...".
ג. "שאלת על יום העצמאות, שיש אומרים בו תחנון וסליחות וכו' וכו'. תשובה: אין לך לסכסך דעתך בעניינים אלו. אתה ספרדי חרד, עשה מה שאנחנו עושים, עושים אותו יום טוב בהלל גמור ובהודאה למלך הכבוד ברוך הוא, ואוכלים ושותים ושמים, ואין לנו עסק עם אחרים".
ד. "יסד ארץ על בלימה, גרש נא את בן האמה, דגל ישראל הרימה, דין איהו הדר, יפה מהודר".
ה. "ראיתי את הספר, והוא סידור נפלא השייך ליום העצמאות, מסודר היטב מכל התפילות והברכות השייכים... לחזק ולקיים תקנת הרבנות הראשית... לומר הלל שלם ביום העצמאות...".
ו. "זכינו לראות ניצני גאולה בוקעים כשחר... הישוב מתגדל ומתרחב..."; "בדורות האחרונים עם תחילת הקץ המגולה... לעינינו הולכים ומתקיימים יעודי הנביאים...".

ובכן?

דומה שלא מעט יופתעו, אולי אפילו יופתעו מאוד, מהתשובות, ואלו הן:

הגרי"ש אלישיב

את קטע א' כתב הרב יוסף שלום אלישיב [!] נימנה עם החותמים על כרוז, שזה נוסחו; ועל כך עוד נוסף, שבתשובה לשאלת הרב א"י נריה, אם לומר הלל ביום העצמאות, השיב הרב אלישיב: "אם אתה שמח באמת, אתה יכול לומר הלל";

הגר"ע יוסף

את קטע ב' כתב הרב עובדיה יוסף [!], אשר עוד כתב: "... רבים ועצומים מגדולי ישראל רואים בהקמת המדינה 'אתחלתא גאולה'... והגר"מ כשר הביא כרוז שחתומים עליו כמעט כל גדולי הדור וקוראים את הקמת מדינת ישראל בשם 'אתחלתא דגאולה', מכל מקום הואיל ועדיין רב הדרך לפנינו... אין לחייב לגמור ההלל בברכה".

הגר"י משאש

את קטע ג' כתב הרב יוסף משאש, רבם של תלמיסאן שבאג'ר ומקנס שבמרקו ובערוב ימיו רבה של חיפה, אשר הוסיף וכתב: "לדעתי הדבר פשוט וברור שיסוד מדינה יהודית היא חיי היהודים ודתם... ועל ה'חלוקה', כל מי שיש בידו יכולת ראוי להלחם בכל האמצעים ולא נוותר אף שעל אחד ברצון...". קטע ד' הוא של רבי מאיר אביחצירא (בנו של ה"בבא סאלי"), ומופיע בתוך פיוט שחיבר מעט לפני שהוכרז על הקמת המדינה. ונוסף, כי גיסו מסר שכאשר הוקמה המדינה ואכן הונף הדגל, אמר על כך ה"בבא סאלי": תפילת בני עשתה רושם גדול בשמים.

הגר"ש משאש

הקטע החמישי נכתב על ידי הרב שלום משאש, מי שבערוב ימיו כיהן כרבה של ירושלים, עליו נאמר שנהג לבוא ביום העצמאות, לבוש בגדי שבת, לבית הכנסת, לתפילה החגיגית, ולאחר מכן קיים סעודת חג בשיר והלל לשם יתברך. ואכן בסידור 'מזרח שמש' שיצא בפיקוחו האישי, הקפיד להביא את כל נוסח התפילות ליום העצמאות וליום ירושלים

הגרצ"פ פרנק

והקטע השישי נכתב על ידי הרב צבי פסח פראנק, הכותב מפורשות "זכינו לראות כי פקד ה' את עמו להושיענו באתחלתא דגאולה" והוסיף כי "הקמת מדינת ישראל היא ישועה גדולה לעם ישראל – כל עין רואה בזה יד ההשגחה העליונה".

רבני לוב

זאת ועוד: מסמך מקורי אותו חושף הרב יצחק דדון בספרו החדש, מתוך גנזך הציונות הדתית שבמוסד הרב קוק, מלמד על תקנת רבני טריפולי שבלוב, מב' אייר תש"ט, שזה עיקרה: "אנו, הרבנות הראשית ובית דין הצדק לטריפוליטניה תקנו שביום העצמאות ה' באייר בכל שנה להוציא ספר תורה ולקרוא שלושה עולים בשחרית בפרשת 'כי תבא'... ולהפטיר בישעיה סימן ס' 'קומי אורי כי בא אורך'... ובתפילת מנחה לקרוא בספר התורה בפרשת קדושים שלושה עולים... ולהפטיר בזכריה סימן ח' 'כה אמר ה' הנני מושיע את עמי מארץ מזרח'... ואחר ההפטר... תקנו לקרוא תפילה [המצורפת שם] שחיברנו במיוחד ליום העצמאות בכל שנה, ותקנות אלו נטועים כיתד לא ימוטו לעולם" – והרי אלה תקנות המרחיקות-לכת פי כמה וכמה מכל הנוהג בימינו!

מערכת משומנת ויעילה להפליא של דיסאינפורמציה שיטתית

אם הופתעתם ואם גם עכשיו אתם מתקשים להאמין שדברים כאלה בשיבחה של מדינה ייאמרו על ידי רבנים אלה, המוכרים לכם "אחרת", הרי עליכם להודות לרב יצחק דדון. אכן, זו על רגל אחת, טענתו של הרב דדון בספרו החדש: קיימת מערכת משומנת ויעילה להפליא של דיסאינפורמציה שיטתית בתחום זה. עיוות שיקרי פושה זה שנים וטוען כי רוב גדולי ישראל התנגדו לתנועה הציונית ולהקמת המדינה. מתברר שלא מינה ולא מקצתיה, ואין זה אלא שיכתוב מניפולטיבי של ההיסטוריה.

מעוות זה מבקש הרב דדון לתקנו, ולו גם במקצת. דגש מיוחד הוא מבקש לתת לרבנים הספרדים - מג'רבה ומרוקו, תוניסיה ולוב, תימן ואלג'יר, אותם שאך מעט נשמע עד היום קולם, ואם כבר הושמע, הרי הוטה לכיוון השולל את הציונות. כדי להוכיח את טענתו הוא אסף כעמיר גורנה רבים מכתביהם של חכמי ספרד: הרב עזיאל והרב הדאיה, הרב נסים והרב עטייה, הרב אבורביע, הרב משה כלפון הכהן והרב רחמים חי חויתה הכהן, הרב חיים חורי והרב רפאל כדיר צבאן, רבי יוסף משאש ורבי שלום משאש, הרב משה מלכה ורבי יצחק אביחצירא (אחיו של ה"בבא סאלי"), רבי דוד צבאח, רבי רחמים נאהורי, הרב יחיא יצחק הלוי, הרב עמרם קורח ועוד ועוד.

"אתחלתא דגאולה יש כאן, ועוד יותר מאתחלתא".

לצידם של הללו הוא מצרף גם לא מעט מאמירותיהם "הציוניות" של רבנים אשכנזים: הרב הרצוג והרב פראנק, הרב חרל"פ והרב אונטרמן, הרב משולם ראטה והרב א"ז מלצר, הרב ראובן כ"ץ, הרב י"י ויינברג, הרב ראובן מרגליות, וגם אדמו"רים: רבי יעקב פרידמן מהוסיאטין וחותנו רבי ישראל מהוסיאטין שאמר "היא אתחלתא דגאולה"; האדמו"ר רבי אברהם יעקב פרידמן מסדיגורא ואחיו האדמו"ר רבי שלמה חיים מסדיגורא שכתב כי "הגענו בעזרת השם אל סף הגאולה השלישית ואנו נמצאים בתור עם עצמאי במדינתנו"; וכן האדמו"ר רבי שמואל אליהו טאוב ממודז'ץ שכתב כי "מי שמסתכל בעיניים בהירות, בעין חודר ובוחן אמונתית את כל מה שמתרחש ומתקיים מסביבנו... רואה בעליל שכל היעודים של חכמינו ז"ל בנוגע לגאולתנו השלימה, הממששת ובאה, מתקיימים ב"ה באופן נפלא מאוד ובדייקנות מקפידה ונמרצת... אתחלתא דגאולה יש כאן ועוד יותר מאתחלתא".

חייבים לומר שזהו ספר אקלקטי, מגמתי בעליל, בחינת "אהבה המקלקלת את השורה". חזקה על הרב דדון שגם הוא מכיר רבנים ספרדים – כ'סבא קדישא' אלפנדארי, הרב מוצאפי ועוד - שהתנגדו גם לציונות וגם למדינה. למרות זאת הוא בחר להטות את הקו, ובמידה רבה של צדק ניתן לומר שבדין היטה. צריך לזכור שלא מדובר במחקר אקדמי, שקול, קר ואובייקטיבי, אלא במשימה, בשליחות ובהגשה סובייקטיבית. לנגד עיני המחבר עמדה, מן הסתם, מדיניותו של הרמב"ם, אשר אמנם דגל ככלל ב"דרך האמצע – שביל הזהב", ועם זאת קבע שלעיתים טיפול בחולי מחייב הטייה לקצה. והוא הדין לנדון דידן: ההטייה השיקרית לכיוון השלילי מחייבת הטייה לכיוון החיובי. זו מלאכת הספר וחייבים לומר שהמציבור שיש בו אכן מרתק ומרשים. זה גם מבחנו. בסופו של דבר, הכמות שיש בו מדברת בעד עצמה ומצהירה בקול ברור וצלול: רוב גדולי ישראל, ספרדים ואשכנזים כאחד, ראו בברכה את כינונה של המדינה.

זה אינו המפעל הראשון בתחום זה. קדם לו, למשל, מפעלו הכללי של הרב מ"מ כשר 'התקופה הגדולה', כמו גם מפעלו היותר מצומצם של הרב אלחרר 'שירת הגאולה', ושכמותם.

המודיע: ביום זה הסכסוכים המפלגתיים נגנזים ונעלמים, והעם מופיע בשמחתו מלוכד ומאוחד... ביום עצמאות זה נחוג קודם כל את האתחלתא דקיובץ גליות אשר העצמאות איפשרה אותה... אנו שמחים ביום העצמאות מתוך הודיה להשי"ת

חותם את הספר – וזה בהחלט קוריוז לא קטן – צילום מאמר מערכת של עתון מסויים, מתאריך ד' באייר תשי"א. במאמר זה, תחת הכותרת "ביום העצמאות", נאמר:

"בכל רחבי המדינה ובתפוצות הגולה נחוג יום העצמאות השלישי למדינת ישראל, במפגנים צבאיים, בטכסי פאר ובאסיפות ובכינוסים... עשרות ומאות צורות וביטויים של שמחה... חג זה של המדינה משותף הוא לכל אזרחי מדינת ישראל ולכל יהודי באשר הוא שם הרואה את עצמו חלק מהאומה הישראלית. ביום זה נשכחים הבדלי ההשקפות והמעמדות, החיכוכים

והסכסוכים המפלגתיים נגנזים ונעלמים, והעם מופיע בשמחתו מלוכד ומאוחד... ביום עצמאות זה נחוג קודם כל את האתחלתא דקיבוץ גלויות אשר העצמאות איפשרה אותה... אנו שמחים ביום העצמאות מתוך הודיה להשי"ת..."
והעתון?
לא 'הצופה', אפילו לא 'שערים', אלא... 'המודיע'!

אתחלתא היא חלק ב' - יחסם של גדולי ספרד ואשכנז לציונות.

אתחלתא היא - חלק ב' בתוספת של 55.00 ₪

מעוניין לקבל מידע נוסף אודות מוצר זה? [שאל אותנו](#)